

Ordføreren (Rørdam): Det ærede Medlem for Frederiksborg (Dinesen) udtalte, at jeg havde sagt, at hans Udtalelser kun vare Udtryk for en personlig Følelse, og de havde ingen Betydning. Det tror jeg ikke, jeg har sagt. Jeg har sagt, at adskillige Medlemmer havde fremsat Udtalelser om, med hvor stor eller lille Tilfredshed de vare gaaet med til Forslaget, men da de alle sammen vare gaaet med, var det kun personlige Følelser, de udtalte. Det var meget interessant at høre paa dem, men der var ingen Grund til at imødegaa dem, da de jo havde tiltraadt Lovforslaget.

Til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) vil jeg sige, at det Modsætningsforhold, han sporer mellem mig og den højt-ærede Kultusminister i vor Opfattelse af det af ham berørte Spørgsmaal, tror jeg ikke eksisterer. Hvis det ærede Medlem vil se i Betænkningen, vil han finde følgende Udtalelse: „Udvalget har, som nævnt, intet at bemærke til, at Hospitalets Formue anvendes til Opbyggelse af det ny Hospital m. m., men da de Forpligtelser, som følge af Bestemmelserne for Hospitalets Formue, overgaa paa Statskassen, naar Formuen anvendes til Bygning af Rigshospitalet, undlader Udvalget ikke at gøre opmærksom paa, at de aarlige Driftsudgifter, naar Hospitalets Formue anvendes, blive saa meget større“. Altsaa, de Forpligtelser, der følge med de Midler, som ere henlagte til Hospitalets særlige Fond, blive i Fremtiden ganske som de ere. Naar der altsaa skal være saa og saa mange Legatsenge, som ere forbeholdte Københavnerne, bliver der saa og saa mange Legatsenge i Fremtiden. Men paa den anden Side, naar man bygger et Hospital, som ifølge Forslaget bliver ikke saa lidt større — det bliver fra 358 Senge udvidet til 543 Senge — vilde det dog være noget urimeligt, om man vilde sige, at Københavnerne i dette Hospital fremdeles skulde have fortrinvis Adgang til gratis Behandling. Det er noget, som det ærede Medlem dog neppe selv vilde fordre, han vilde sikkert synes, at det blev noget uretfærdigt. Det have vi ønsket bestemt at udtrykke i Lovforslaget, og vi ere ganske i Overensstemmelse med den højt-ærede Kultusminister, naar han siger, at Forholdet bliver som hidtil. For de Midler, som ere bestemte særligt til Patienter fra København, bliver Forholdet selvfølgelig ganske som hidtil. Og hvorledes det bliver i Fremtiden med de andre Mid-

ler, er noget, som Rigsdagen bestemmer. Der er ikke Spor af Grund til at antage, at Rigsdagen ikke, naar Hospitalet bliver udvidet, Fripladserne blive udvidede, skulde give en vis Del til København og en vis Del til det øvrige Land efter Folketallet eller hvilket Grundlag man nu vil bruge. Naar man bygger et nyt Statshospital, kan man dog ikke fordre, at Københavnerne skulde have fortrinvis Adgang til det ud over den Adgang, de have til Pladser, som ere sikrede dem ifølge Legater.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører udtalte nu, at der ingen Modsætning er mellem hans og den ærede Ministers Udtalelser. Det glæder mig, men saa gaar den ærede Ordfører bort fra de Udtalelser, han fremsatte i Fredags, og slutter sig til de Udtalelser, Ministeren udtalte som Svar derpaa. Og naar Forholdet er saaledes, er det Ændringsforslag, som Udvalget har stillet, ret overflødig. For det første er det en Ændring, der er utydelig, det er vanskelig at forstaa, hvad Meningen er. Naar Udvalget siger, at Adgangen til Hospitalet er lige for Befolkningen, saavel fra Landet som fra Byerne, opfatter jeg det saaledes, at Adgangen til at blive indlagt paa Hospitalet er lige, men Adgangen til at nyde godt af de Legater, der ere henlagte under Hospitalet, og af de Midler, som Hospitalet ejer, er og vil fremdeles være forbeholdt Københavns Befolkning ifølge den Fundats, som blev given ved Hospitalets Oprettelse, og som senere er bleven bekræftet ved adskillige kongelige Resolutioner. Det er det, jeg har hævdet, at den gamle Ret, som den københavnske Befolkning har haft, saa vidt disse Midler strække sig, bevares. Det kan man ikke se af Ændringsforslaget, og Ministeren havde jo ikke i Lovforslaget optaget denne Bestemmelse. Jeg maa derfor gaa ud fra, at Ministeren har anset denne ny § 3 for overflødig. Det maa jeg ogsaa anse den for at være, og jeg vilde have anset det for heldigst, om den ikke var bleven sat ind i Lovforslaget, da den meget let kan give Anledning til beklagelige Misforstaaelser.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Angaaende Fripladser paa Hospitalet behøver jeg intet at føje til, hvad jeg sidst udtalte, da vi havde Lovforslaget til Behandling. Hvad derimod angaar de Ønsker, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte om, at